Despre Maica Domnului de Pr. Dumitru Staniloaie

Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu care S-a nascut ca om nu dupa legile firii obisnuite; El S-a nascut depasind legile oarbe ale nasterii obisnuite a oamenilor, si de aceea El a putut sa fie fara de pacat si a putut sa moara nu pentru pacatele Lui, ci pentru pacatele noastre. Astfel, Crucea lui nu ar avea nici un rost. De aceea, in mod logic, refuzand nasterea Lui din Fecioara, refuzam si valoarea Crucii. Noi vedem valoarea Crucii in faptul ca El nu e un om de rand, care s-a nascut in mod obisnuit dupa legile oarbe ale acestei existente, ci El este Fiul lui Dumnezeu care Si-a luat trup din Fecioara Maria. Or, daca ea este trupul din care Si-a luat El trupul Lui, pe care l-a transfigurat si pe care l-a inviat, el nu putea sa lase trupul ei sa putrezeasca, sa se strice, sa se corupa asa cum sunt trupurile celorlalti oameni. Daca El a inviat, El a vrut sa dea o doavada ca si noi vom invia, dar in mod special si in primul rand va invia ea. Noi vom afla la sfarsit, cand toata randuiala, toate legile lumii acesteia se vor shimba, insa a voit sa arata ca nu numai El, ca Fiul lui Dumnezeu facut om, a inviat, ci ca invie si cineva dintre oameni - o reprezentanta a oamenlilor, si anume aceea din care Si-a luat El sangele Lui, trupul Lui, viata Lui omeneasca. E propriu Ortodoxiei sa nu o prezinte pe Maica Domnului niciodata separata de Hristos, cum se intampla in Occident cu tablourile Madonei. Totdeauna este in legatura cu Iisus Hristos. De aceea ea este cel mai aproape de El. Cine poate fi mai aproape de fiul ei decat o maica ? El se face fiul unei mame, iubeste o mama omeneasca asa cum o iubim noi pe mama noastra, asculta rugaciunile ei cum ascultam noi rugaciunile mamei noastre. Ea palpita pentru tot ce palpita El. El a venit ca sa ne iubeasca pe noi, sa Se rastigneasca pentru noi, deci nu poate sa nu ne iubeasca si ea pe noi, nu poate sa nu aiba si ea toate durerile pe care le are El pentru nenorocirile noastre. Nu poate sa nu sara si ea in ajutorul nostru, cum vine El in ajutorul nostru, dar numai de la El este toata puterea ei. El este Mantuitorul, ea este numai cea care din legatura cu El primeste si ea putere sa ne ajute in diferite necazuri, in diferite greutati. De aceea este bine sa ne rugam - asa cum face Biserica, cum fac si credinciosii - si Maicii Domnului, cerandui nu ca sa ne mantuiasca, ci ca sa ne scape din diferite nevoi, sa ne ajute in diferite greutati, sa-L roage pe Fiul ei sa ne mantuiasca. El nu e singur, El are o mama dintre noi; si avand o mama dintre noi, ne are pe toti aproape. Si ea, avandu-L pe El ca Fiu si iubindu-l ca Fiu, iubeste tot ce iubeste si El. Iar El, intrucat S-a facut fratele nostru, atunci ea este intr-un anumit fel si mama noastra, mama tuturor fratilor Lui. De aceea mare ascultare are ea la rugaciunea pe care i-o adresam ei. Sa o facem aceasta cu toata inima, cu toata convingerea. Sa nu-l socotim pe Hristos venit om si ramas separat de oameni, ramas singur, ci in legatura cu noi, mai ales prin mama Lui.